

[Hasle.]

noget andet Land er gaaet i Spidsen, og at Danmark er langt længere fremme paa dette Omraade, hvis man kan kalde det saaledes, end Belgien nogen Sinde kan drømme om at blive. Jeg synes, at det ærede Medlem skulde holde op med at tale om Sænkningen af den belgiske Valuta; medens den danske Valuta er sænket med over 50 pCt., er den belgiske Valuta sænket med 25. Det ærede Medlems Udtalelse er altsaa saa meget ved Siden af, som noget overhovedet kan være. Men jeg forstaaar jo, at det ærede Medlem mener, at Danmark skal gaa til en yderligere Devaluering af sin Valuta, og i saa Fald gratulerer jeg Ministeriet til den nye Alliance, det her har faaet.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: Det ærede Medlem Hr. Hasle siger, at det er anden Gang, jeg er inde paa en Omtale af det Forhold, og at Danmark i den Henseende ligger noget forud for Belgien. Det tillader jeg mig nu at betvivle, for selv om Danmarks Mønt i Forhold til Guldet er gaaet ned under 50 pCt., betyder det overhovedet intet, hvis der ikke samtidig er skabt økonomisk Ligevægt, saadan at der er det rette Forhold mellem Valutakursen og Varepriserne. Det er det, det kommer an paa, og det, jeg stadig har fremhævet, er, at vi maa benytte Valutaen til at opnaa økonomisk Ligevægt; før den opnaas, kan vi ikke vente Rentabilitet i Landbruget, og vi kan heller ikke vente at imødegaa den store Arbejdsløshed, som hersker i Øjeblikket.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hasle har Ordet for en kort Bemærkning.

Hasle: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen sagde nu, at det betød intet, at den danske Krone er sænket til under Halvdelen af Værdien. Jeg tror, det bliver vanskeligt for det ærede Medlem at vinde Ørenlyd for denne Betragtning i Landbruget, naar vi ser hen til, at Eksportpriserne vilde have været cirka det halve i Dag, hvis denne Kronesænkning ikke havde fundet Sted. Men jeg bliver mere og mere klar over, at det ærede Medlem ærlig talt ikke rigtig ved, hvad han taler om, naar han taler om de valutariske Forhold.

Hans Hansen (Rørby): Den højt-ærede Landbrugsminister beklagede, at Retsforbundet pure havde afvist Forslaget. Jeg maa maaske heroverfor have Lov til at gentage, hvad jeg sagde, at jeg mener virkelig ikke, at dette Forslag har Ret til at kaldes et Saneringsforslag; for det stabiliserer blot den alt for høje Gæld. Det er den Indvending, jeg har gjort, og jeg har her henvist til det Udvalg, som Statsministeren i sin Tid nedsatte, hvori der blev fremsat nogle Betragtninger, der ganske faldt sammen med de Betragtninger, jeg har gjort her, nemlig disse, at man her forhindrer, at Ejendommene kommer ud paa Markedet, man indefryser dem, og de advarede imod Betragtningen om Akkord og Moratorium, som kun maa være det sidste Middel og i hvert Tilfælde maa være kortvarige.

Med Hensyn til Retsforbundets Stilling maa jeg sige, at vi har aldrig ment, at Staten som saadan kunde blive fri for at komme ind i en Gældsafviklingsordning, men her maa jeg maaske pege paa, at vi har mange Gange før behandlet lignende Forslag her i Tinget. Jeg husker, at i 1931 under Behandlingen af de saakaldte Kriseforanstaltninger, de Forslag, der var stillet fra Det konservative Folkeparti, blev der holdt nogle udmærkede Taler her af daværende Medlem Hr. Madsen-Mygdal og den nuværende Minister for offentlige Arbejder som Ordfører for Socialdemokratiet, hvor begge var enige om, at den bedste Krisehjælp, der kunde gives til Landbruget, var at vende sig mod de prisfordyrende Foranstaltninger og nedsætte Varepriserne. Jeg ligger her paa Linie med de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og for Venstre fra 1931, og jeg vil gerne sætte en Streg under den Udtalelse, der blev fremsat nu af Ordføreren for Det socialdemokratiske Parti, det ærede Medlem Hr. Smørum. Han siger: Hvis Resultatet af disse Forhandlinger kun bliver varefordyrende Foranstaltninger, saa bliver der ingen Bukser af det Skind.

Jeg vil mene, at hvis denne Tanke havde været fastholdt op igennem alle de Forhandlinger, der har været ført om Kriseforanstaltninger, om alt det, der skal gøres for at hjælpe de ulykkelige Mennesker, der er kommet ind i for høj Gæld, havde vi ikke haft den Krise i Dag og heller ikke haft nødvendig at komme ind paa disse Betragtninger; for det, der foreligger her, er i Virkeligheden kun en anden Maade at fordyre Varerne paa, mere indirekte. Midlerne skal jo skaffes til Veje,